



ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě rozhodl samosoudkyní Mgr. Jarmilou Úředníčkovou v právní věci

žalobce: **B. T.L.,**
státní příslušnost Vietnam

proti
žalovanému: **Ministerstvo vnitra ČR,**
sídlem 170 34 Praha 7, Nad Štolou 3

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 2. 9. 2022 č. j. OAM-115/LE-BA05-HA15-2022, o udělení mezinárodní ochrany,

takto:

- I. Žaloba se **zamítá**.
- II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

1. Žalobou podanou v zákonné lhůtě se žalobce domáhal zrušení v záhlaví označeného rozhodnutí žalovaného, jímž bylo rozhodnuto, že žádost žalobce o udělení mezinárodní ochrany je nepřipustná podle § 10a odst. 1 písm. e) zákona č. 325/1999 Sb., o azylu, ve znění pozdějších předpisů a řízení o udělení mezinárodní ochrany bylo podle § 25 písm. i) zákona o azylu zastaveno. Žalobce obecně namítal, že žalovaný porušil § 3 správního řádu, neboť nezjistil stav věci, o němž nejsou důvodné pochybnosti, dále porušil § 2 odst. 4 správního řádu, porušil § 50 odst. 3, 4 správního řádu, neboť nezjistil veškeré rozhodné skutečnosti svědčící v jeho prospěch a nepřihlédl ke všemu, co vyšlo v řízení najevo,

neprovedl veškeré potřebné důkazy, čímž porušil § 52 správního řádu. Žalovanému vytkl, že odůvodnění napadeného rozhodnutí je nedostatečné a konstatoval, že splňuje podmínky pro udělení mezinárodní ochrany dle § 12 zákona o azylu a rovněž dle § 14a zákona o azylu, neboť mu v případě návratu do země původu hrozí nebezpečí vážné újmy. Konkrétně pak žalobce namítal, že žalovaný pochybil, neboť se jej nezeptal na veškeré potřebné informace, na konkrétní podrobnosti jeho příběhu a obav a tím nezjistil skutkový stav dostatečně. Žalobce poukázal na to, že správnímu orgánu sdělil, že mu hrozí nebezpečí od věřitelů kvůli jeho dluhům. Správní spis ovšem postrádá důkazy, které by jasně vyvrátily jeho obavy, zda mu může být poskytnuta účinná pomoc v případě jakýchkoliv problémů s věřiteli.

2. Žalovaný v písemném vyjádření navrhl zamítnutí žaloby. Konstatoval, že posoudil důvody současné žádosti o udělení mezinárodní ochrany a následně provedl srovnání s tvrzeními žalobce, která učinil v rámci předchozího řízení ve věci mezinárodní ochrany. Zjistil, že se neobjevily nové skutečnosti nebo zjištění ve smyslu zákona o azylu, které nebyly bez vlastního zavinění žalobce předmětem zkoumání důvodů pro udělení mezinárodní ochrany v předchozím pravomocně ukončeném řízení a svědčící o tom, že by mohl být vystaven pronásledování z důvodů uvedených v § 12 nebo že by mu hrozila vážná újma podle § 14a zákona o azylu. Žalobce uvedl stejné motivy svého odchodu z vlasti a neochoty se do Vietnamu vrátit, jako uváděl v průběhu správního řízení o jeho první žádosti o udělení mezinárodní ochrany, tj. legalizaci pobytu na území ČR, jeho přání zde pracovat a vydělávat peníze na splacení dluhu ve vlasti. Od doby, kdy byla meritorně posuzována předchozí žádost žalobce, tedy od června 2020, příp. od doby pravomocného ukončení řízení na příslušném soudu v září 2021, nedošlo ve Vietnamu ani k žádné změně, která by mohla představovat novou skutečnost ve smyslu § 11a odst. 1 písm. b) zákona o azylu, nebo by svědčila o tom, že by žalobce mohl být vystaven pronásledování z důvodů uvedených v § 12 zákona o azylu nebo že by mu hrozila vážná újma podle § 14a zákona o azylu. Jestliže správní orgán dospěl k závěru o nepřípustnosti žádosti žalobce o udělení mezinárodní ochrany, nebylo jeho povinností zkoumat další okolnosti.
3. Soud o žalobě rozhodl v souladu s ust. § 51 odst. 1 věty druhé zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního (dále jen s.ř.s.) bez jednání, neboť žalovaný s tímto postupem výslovně souhlasil a žalobce se na výzvu soudu dle § 51 odst. 1 s.ř.s. ve stanovené lhůtě, ani ke dni rozhodnutí soudu, nevyjádřil a nesouhlas s projednáním věci bez nařízení jednání nesdělil.
4. Napadené rozhodnutí soud přezkoumal podle § 75 odst. 2 zákona č. 150/2002 Sb., s.ř.s., v platném znění, v mezích žalobních bodů a po provedeném řízení dospěl k závěru, že žaloba není důvodná.
5. Ze správního spisu bylo zjištěno, že žalobce dne 29. 6. 2022 podal opakovanou žádost o udělení mezinárodní ochrany v České republice. V ní sdělil, že je státním příslušníkem Vietnamské socialistické republiky, manželka a dva synové žijí ve Vietnamu. Z Vietnamu vycestoval v roce 2017. Do České republiky přijel v roce 2020. V dřívější době disponoval pouze pracovním rumunským vízem. V dalších zemích, tj. v Polsku a v Německu pobýval protiprávně. O mezinárodní ochranu v ČR žádá podruhé. Prvou žádost podal v únoru roku 2022. Současnou žádost spojuje s ekonomickými důvody, jelikož zde hodlá zůstat za účelem výdělečné činnosti, aby mohl splácet svůj dluh. Potvrdil, že jeho aktuální důvody

k podání žádosti o udělení mezinárodní ochrany jsou zcela totožné s důvody, které uváděl při svém prvním řízení. Jiné důvody netvrdil.

6. Ze správního spisu se dále podává, že dne 28. 2. 2020 žalobce podal v České republice první žádost o udělení mezinárodní ochrany, o níž bylo vedeno správní řízení pod č. j. OAM-40/LE-BA04-HA12-2020. Rozhodnutím ze dne 19. 6. 2020 č. j. OAM-40/LE-BA04-HA12-2020, které nabylo právní moci 9. 7. 2020, žalobci nebyla udělena mezinárodní ochrana podle § 12, § 13, § 14, § 14a a § 14b zákona č. 325/1999 Sb., o azylu, ve znění pozdějších předpisů. Proti tomuto rozhodnutí podal žalobce žalobu ke Krajskému soudu v Hradci Králové, který ji rozsudkem ze dne 12. 8. 2021 č. j. 32 Az 9/2020-35, zamítl. Proti uvedenému rozsudku žalobce kasační stížnost k Nejvyššímu správnímu soudu nepodal. V první žádosti o udělení mezinárodní ochrany žalobce jako její důvody uvedl, že si přeje i nadále žít v České republice, zde pracovat a vydělávat peníze pro zajištění potřeb své rodiny ve Vietnamu a splacení dluhu, který tam má. Návrat do Vietnamu odmítal, jelikož se obával také možného protiprávního jednání ze strany svých věřitelů.
7. Obsahem správního spisu jsou rovněž informace, které žalovaný shromáždil o politické a bezpečnostní situaci a stavu dodržování lidských práv ve Vietnamu. Konkrétně se jedná o Informaci OAMP, Bezpečnostní a politická situace v zemi Vietnam, Vybrané otázky z oblasti občanských svobod a lidských práv, ze dne 14. 6. 2022.
8. Ze správního spisu se dále podává, že dne 18. 8. 2022 byla žalobci dána možnost v souladu s § 36 odst. 3 správního řádu seznámit se s podklady rozhodnutí, vyjádřit se k nim, navrhnout další podklady rozhodnutí či vyjádřit námitky proti zdrojům informací a způsobu jejich získání. Žalobce se ke správnímu orgánu sice dostavil, avšak s nabízenými informacemi se seznamovat nechtěl a nenavrl ani žádné další podklady pro rozhodnutí.
9. Podle ust. § 10a odst. 1 písm. e) zákona č. 325/1999 Sb., o azylu, ve znění pozdějších předpisů, žádost o udělení mezinárodní ochrany je nepřipustná, podal-li cizinec opakovanou žádost o udělení mezinárodní ochrany, kterou ministerstvo posoudilo jako nepřipustnou podle § 11a odst. 1.
10. Podle ust. § 25 písm. i) téhož zákona, řízení se zastaví, jestliže je žádost o udělení mezinárodní ochrany nepřipustná.
11. Krajský soud k námitkám žalobce předně odkazuje na rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 6. 3. 2012 č. j. 3 Azs 6/2011-96. Dle závěrů NSS odůvodnění správního rozhodnutí o zastavení řízení pro nepřipustnost opakované žádosti o udělení mezinárodní ochrany musí vždy obsahovat zdůvodněný závěr správního orgánu o tom, že 1) žadatel v opakované žádosti o udělení mezinárodní ochrany neuvádí žádné nové skutečnosti či zjištění relevantní z hlediska azylu nebo doplňkové ochrany, resp. 2) pokud takové skutečnosti či zjištění uvádí, tak pouze takové, které mohl uplatnit již v předchozí žádosti, 3) že nedošlo k takové zásadní změně situace v zemi původu, která by mohla zakládat opodstatněnost nové žádosti o udělení mezinárodní ochrany.
12. V daném případě rozhodnutí žalovaného všechny tyto dříve vyslovené judikaturní požadavky splňuje. Žalovaný porovnal skutečnosti uváděné žalobcem v první žádosti s těmi, které uvedl v opakované žádosti, přičemž se s nimi vypořádal přesně ve shora uvedeném schématu. Soud souhlasí s jeho závěrem, že žalobce nezmínil žádné nové skutečnosti, které by souvisely s motivem jeho odchodu z vlasti či neochoty se do Vietnamu opětovně vrátit. Žalobce výslovně sdělil v průběhu správního řízení, že důvody

jeho opakované žádosti o mezinárodní ochranu jsou stejné, jako uváděl v předchozím řízení. V daných souvislostech soud zdůrazňuje, že nebylo povinností žalovaného zabývat se celou řadou dalších otázek a konsekvencí žalobcových tvrzení a provádět s ním pohovor stran jeho obav z věřitelů. Soud uzavírá, že žalovaný zjistil skutkový stav dostatečně, za tím účelem si opatřil dostatek podkladů, umožnil žalobci uvést veškeré důvody, které jej vedly k podání opakované žádosti, shromáždil rovněž aktuální zprávy o zemi původu. Všechny získané podklady žalovaný v napadeném rozhodnutí zohlednil a z odůvodnění je zřejmé, z čeho žalovaný vycházel, jakými úvahami se řídil při posuzování podkladů pro vydání rozhodnutí a k jakým závěrům dospěl. Tyto úvahy jsou přezkoumatelným způsobem uvedeny v napadeném rozhodnutí. Soud souhlasí se závěrem žalovaného, že v posuzované věci nebyly zjištěny žádné nové skutečnosti ve smyslu zákona o azylu, které by odůvodňovaly opětovné hodnocení žádosti žalobce o udělení mezinárodní ochrany a jeho obav z návratu do země původu a které by vyžadovaly nutnost vydání nového meritorního rozhodnutí v jeho věci.

13. V posuzované věci byly naplněny zákonné podmínky stanovené § 10a odst. 1 písm. e) zákona o azylu, neboť žalobce neuvedl, a ani žalovaný nezjistil, jak výše uvedeno, ve vztahu k situaci v zemi původu, žádnou novou skutečnost, která by mohla zakládat opodstatněnost nové žádosti o udělení mezinárodní ochrany. Žádost o udělení mezinárodní ochrany podaná žalobcem na území ČR byla tak správně shledána nepřipustnou. Za daného stavu pak dle ust. § 25 písm. i) zákona o azylu bylo řízení zastaveno.
14. Soud pro úplnost uvádí, že je-li žádost o udělení mezinárodní ochrany nepřipustná, neposuzuje se, zda žadatel o udělení mezinárodní ochrany splňuje důvody pro udělení azylu nebo doplňkové ochrany (§ 10a odst. 2 zákona o azylu).
15. Krajský soud žalobu jako nedůvodnou v souladu s ust. § 78 odst. 7 s.ř.s. zamítl.
16. Podle § 60 odst. 1 s.ř.s. soud žádnému z účastníků nepřiznal právo na náhradu nákladů řízení, neboť žalobce ve věci úspěch neměl a žalovanému prokazatelně v souvislosti s tímto řízením žádné náklady nad rámec jeho běžné úřední činnosti nevznikly.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě do dvou týdnů ode dne doručení tohoto rozhodnutí. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Brno, Moravské náměstí č. 6. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Ostrava 23. 12. 2022

Mgr. Jarmila Úředníčková

Shodu s prvopisem potvrzuje I. M.

samosoudkyně